

сприяє підвищенню стандартів якості, популяризації українського виноробства та інтеграції нашої гастрономічної культури у світовий простір. Підготовка кваліфікованих сомельє є важливою умовою відродження конкурентного ресторанного бізнесу України та підвищення привабливості регіонів для туристів.

Список використаних джерел:

1. Слащева А. В., Клименко А. В. Барна справа та організація роботи сомельє : конспект лекцій. – Кривий Ріг : ДонНУЕТ, 2017. – 48 с.
2. П'ятницька Н. О. Організація обслуговування у закладах ресторанного господарства : підручник. – 2-ге вид., перероб. та допов. – Київ : Центр учбової літератури, 2011. – 584 с.
3. Сало Я. М. Організація роботи барів : довідник бармена. – Львів : Афіша, 2010. – 351 с.

Опанасик А.В., Федорчук Р.Ю.
викладачі, спеціалісти вищої категорії, викладачі-методисти
Рівненський фаховий коледж інформаційних технологій
м. Рівне, Україна

ЕТНОГРАФІЧНИЙ МУЗЕЙ ПІД ВІДКРИТИМ НЕБОМ ЯК ПРОСТІР КУЛЬТУРНОЇ ПАМ'ЯТІ ТА ПСИХОЛОГІЧНОЇ ГАРМОНІЇ В ТУРИЗМІ

Розвиток рекреації та туризму, як відомо, визначено одним із пріоритетів соціально-економічного зростання держави, вагомим чинником стабілізації та структурної перебудови національної економіки.

За своїм туристично-рекреаційним потенціалом Західний регіон має всі можливості стати туристичним регіоном певного масштабу. Розширення міжнародних зв'язків відкриває нові шляхи для просування національного туристичного продукту на внутрішньому і зовнішньому ринках, залучення до світового рекламно - інформаційного простору, передового досвіду організації туристичної діяльності[3].

В Україні значну частину природного потенціалу складає: рекреаційні ландшафти, оздоровчі ресурси, природно-заповідні об'єкти, території історико-культурного призначення (пам'ятники архітектури та містобудування, історико - архітектурні заповідники тощо.)[4].

Скансени, або музеї під відкритим небом, – це розповсюджена форма етнографічних музеїв, що створюються на ґрунті музеєфікації репрезентативних фрагментів етноландшафтного середовища й об'єктів матеріальної етнокультурної спадщини [2], це своєрідний архітектурно-етнографічний комплекс під відкритим небом з міні-музеями в окремих будівлях.

Потреби кожної людини в психічному здоров'ї різні, але існує немало речей, які могли б допомогти практично будь-якій людині трохи поліпшити свій психічний стан. На жаль, нині наш стан душі та настроїв часто залежать від

зовнішніх обставин й інформації, яку ми засвоюємо протягом дня. Залишатись оптимістом та з хорошим настроєм дуже важко. Існує багато засобів поліпшити психічний стан у будь-якому випадку. Одним з них є музейні установи скансенного типу.

Багатовікові відносини в системі «людина – середовище» допомагають поліпшити психічний стан людини, виховувати та розвивати особистість. Система виховання передбачає цілеспрямоване формування етнопедагогічними чинниками в підростаючого покоління основних і специфічних для українців якостей, що відображають особливості їхньої психології, характеру, самосвідомості, способу мислення та ін. Серцевиною змісту такого виховання має бути духовність українського народу. Внутрішній світ особистості є рушійною силою розвитку духовності людини, визначальним чинником дій і поведінки, ціннісних орієнтацій, життєвої і громадянської позиції. Скансени беруть витоки з народних традицій, своїми коренями вони сягають у давнє минуле. Завдяки ним забезпечується нерозривний взаємозв'язок між минулим і сучасним, є стимуляторами їх дальшого розвитку.

Роль скансена у формуванні особистості залежить від комплексного впливу на особистість в час активного контактування з музеєм. Чим більше щасливих і приємних переживань у людини в житті відбувається, тим краще буде загальний стан. Скансени допомагають не тільки виховувати, розвивати особистість, а надають людині позитивне психолого-емоційне задоволення, заспокоюють та впливають на роботу мозку, вводять людину в неглибокий транс, який корисний для всіх підтримуючих систем організму, в тому числі психічних.[1]

В Україні музеї - скансени займають невелику нішу серед музейних закладів нашої країни – всього 3% від загальної кількості музеїв країни. Всього створено чотирнадцять великих скансенів (етнографічних музеїв).

Скансени України є специфічним туристсько - рекреаційним ресурсом в сфері музейного туризму, тому важливою є й анімаційна складова скансенів, коли наживо демонструються особливості традиційних ремесл певних регіонів, наприклад, гончарство, ковальство, мірошництво, пасічництво, теслярство та інші. Таким чином, особливостями скансенів як важливого туристсько-рекреаційного ресурсу є: інноваційність, комплексність, нерозривний зв'язок з природною компонентою, наявність видовищного елемента, анімаційність програм та середовище для психологічного перезавантаження будь якої особистості.

Отже, можна зробити висновки, що Україна має всі об'єктивні передумови, щоб стати однією з найкращою рекреаційно - туристичною країною, адже покликанням скансенів України як своєї бази туристсько-рекреаційних ресурсів є посилення привабливості об'єктів національної культури, історії та архітектури, що дозволило б туристам отримати естетичну насолоду, інформаційну та емоційну насиченість, і, безперечно, комфортність умов для відпочинку.

Список використаних джерел:

1. Галецька І., Сосновський Т. Психологія здоров'я: теорія і практика /Л.: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2006.

2. Данилюк А. Українські скансени. Історія виникнення, експозиції, проблеми розвитку. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2006. – 104 с.
3. Матеш В.А. Україна запрошує на відпочинок // Вісті з України. – 2009. – №4. – с. 54.
4. Петранівський М. Й., Рутинський В. Л., Туристичне краєзнавство.//Знання. К:2006-с.148-160.

Осадчий М.Л.
*аспірант кафедри економіки, права та управління бізнесом,
Одеський національний економічний університет,
м. Одеса, Україна*

СИНЕРГІЯ ТРАНСПОРТНОЇ ТА ТУРИСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ У ФОРМУВАННІ СТАЛОГО РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

У сучасних умовах глобальної економічної трансформації та посилення регіональної конкуренції синергія транспортної та туристичної інфраструктури набуває особливої ваги як чинник забезпечення сталого розвитку територій. Ефективна взаємодія між транспортними системами та індустрією туризму створює потужні мультиплікативні ефекти, що впливають на зайнятість, доходи населення, інвестиційну привабливість і соціальну згуртованість регіонів. В умовах України, де транспортна логістика і туристичний потенціал мають значні резерви розвитку, питання інтеграції цих галузей стає одним із ключових напрямів державної регіональної політики.

Синергічний ефект транспортної та туристичної інфраструктури полягає у взаємному підсиленні їхніх функцій: розвинена транспортна мережа забезпечує мобільність туристичних потоків, полегшує доступ до рекреаційних ресурсів, тоді як зростання туризму стимулює модернізацію транспортної системи, розвиток суміжних галузей і підвищення рівня комфорту обслуговування. Така взаємодія створює сприятливе середовище для формування інтегрованих логістично-туристичних кластерів, які стають основою сталого економічного зростання. Досвід європейських країн демонструє, що успішні моделі розвитку туристично-транспортної інфраструктури ґрунтуються на стратегічному плануванні, публічно-приватному партнерстві та цифровізації управління потоками.

Для України особливо актуальним є поєднання потенціалу морських портів, залізничних та автомобільних вузлів із туристичною привабливістю прибережних регіонів. Такі міста, як Одеса, Чорноморськ, Бердянськ і Миколаїв, мають не лише стратегічне значення у міжнародних транспортних коридорах, але й виступають осередками культурної спадщини та рекреаційної активності. Розвиток морських пасажирських терміналів, яхтових марин, швидкісного залізничного та автобусного сполучення створює умови для формування конкурентоспроможних туристичних кластерів, здатних залучати внутрішніх і